

Bilag 9.

Henvendelse til Folketingets Udvalg om Forslaget til Lov om Folkeskolen

fra

Kirkeligt Forbund af 1933,

Evangelisk-luthersk Forbund for Kirke, Skole og Hjem.

I Anledning af det i Folketinget 3. December f. A. fremsatte Forslag til Lov om Folkeskolen tillader Kirkeligt Forbund sig over for det af Folketinget nedsatte Udvalg at fremføre følgende, idet vi henviser til vor Henvendelse af 24. Januar 1936.

Kirkeligt Forbund ønsker at udtale sin Paaskønnelse af, at Forslagets Formaaalsparagraf er formet saadan, at Folkeskolens historiske Formaal, at undervise og opdrage Børnene og oplære dem i Kristendom, er fastholdt. Kirkeligt Forbund fremhæver Udtalelsen i Bemærkningen til Formaaalsparagraffen, at man har „ønsket at fastslaa, at Folkeskolen som hidtil skal hvile paa Folkekirkens Grund“, men undlader ikke at gøre opmærksom paa, at disse Ord, der angiver Folkeskolens Karakter som kristen Skole, burde staa i Formaaalsparagraffen og ikke blot i Bemærkningerne til denne.

Med megen Paaskønnelse bør fremhæves Bestemmelsen i § 8, Stk. 2, om, at den Sognepræst, der har Tilsyn med Religionsundervisningen, skal have Lejlighed til at afgive en Erklæring om Planen for Religionsundervisningen og det egentlige Timetal i Religion. Vi ser i denne Bestemmelse en Udbygning af det nye Forhold mellem Skolen og Kirken paa Grundlag af Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn m. m. § 12. Naar der i Bemærkningerne til Forslagets § 8, Stk. 2, tales om Sognepræstens *Ret* til at føre Tilsyn med Religionsundervisningen, tillader vi os heroverfor at hævde, at der i § 12 i Tilsynsloven af 20. Maj 1933 er Tale om Sognepræstens *Pligt* til at føre Tilsyn med Religionsundervisningen i Pastoratets Skoler. Med Paaskønnelse fremhæver vi ogsaa Affattelsen af § 57 om Fastsættelse af Tiden for Konfirmationsforberedelse.

Kirkeligt Forbund nærer afgjort Betænkelighed ved den Undtagelsesstilling blandt Skolens Fag, Bestemmelserne i Forslagets § 53 og § 54 giver Kristendomsundervisningen. I § 53, Stk. 1, bestemmes, at Børn, døbt i Folkekirken, kan unddrages den Kristendomsundervisning, som Skolen skal have til Opgave at give dem. I § 54 foreslaas det, at den Lærer, der har paataget sig at undervise i Religion, kan ønske sig fritaget derfor.

Kirkeligt Forbund maa som udtalt i Kirkeligt Forbunds Henvendelse til Lovgivningsmagten af 24. Januar 1936 principielt fastholde, at Børn, der er døbt i Folkekirken, og som søger Folkeskolen, ogsaa deltager i Folkeskolens Kristendomsundervisning som i Folkeskolens andre Fag.

I denne Forbindelse maa det erindres, at vi ikke i vort Land har Skoletvang, men Undervisningspligt, saa det staaar Forældre frit for at lade deres Børn søge andre Skoler end Folkeskolen, hvor Forholdene ellers tillader det.

Og Kirkeligt Forbund maa principielt mene, at det ikke vil være heldigt ved Lov at fastslaa, at en Embedsmand kan ønske sig fritaget for en Del af det Arbejde, der paahviler ham som Embedsmand. Men i Lov om Skolens Styrelse og Tilsyn kan blandt Bestemmelserne om Embedsopslag tilføjes, at saafremt Lærerembedet omfatter Undervisning i Religion, skal det udtrykkelig anføres i Opslaget. Læreren vil da, naar han overtager et Embede, være klar over, hvilke Pligter det medfører.

Kirkeligt Forbund maa derfor principielt foreslaa, at § 53, Stk. 1, og § 54 udgaar.